

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΒΛΗΡΩΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ ελληνικά 8.
Εν τῷ ἑξωτερικῷ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. CHOURMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ἔδρῳ BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ Α. ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΟΣ.

Ἀσμενοὶ καταχωρίζομεν τὴν κάτωθι προτρεπτικὴν ἐπιστολὴν τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πρὸς πάντας τοὺς δυναμένους πολίτας ἱερεῖς καὶ διδασκάλους, ὅπως διὰ τῆς συνδρομῆς των κατορθωθῇ ἡ γενίκευσις τῆς ἀναγνώσεως θρησκευτικῶν περὶ ἡθικῶν, λίαν ἐποικοδομητικῶν εἰς τὴν εὐαγγελικὴν ἠθικὴν, ἥς ἀνευ ἀδύνατον ὁ ἀμαθὴς λαὸς νὰ χαλιναγωγηθῇ καὶ νὰ περιορισθῇ ἐν τῷ κύκλῳ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὡς ἀνθρώπου, ὡς χριστιανοῦ, ὡς πολίτου.

Μετὰ πλείστης χαρᾶς βλέπομεν τὴν πατρικὴν τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἐκκλησίας μέριμναν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς ὁσημέραι καταπιπτούσης ἠθικῆς τοῦ λαοῦ καταστάσεως, ἣν πολλάκις ἐν τῷ φύλλῳ μας ἐξεθέσαμεν καὶ ὑπὲρ ἧς πλείστακις ἐπεκαλέσθημεν τὴν πρόνοιαν τῶν ἀρμοδίων καὶ τὴν λήψιν ριζικῶν καὶ γενικῶν μέτρων.

Τὴν ἐκ τῆς ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τοῦ εὐαγγελίου προξενουμένην τῷ ἀμαθεῖ λαῷ ἐξαχρεωσιν οἱ πολῖται μόνοι, οἱ διδασκαλοὶ καὶ οἱ ἱερεῖς δύνανται νὰ ἐννοήσωσιν, αὐτοῖς δὲ καὶ μόνοις ἀπόκειται ἡ περὶ τούτου φροντίς καὶ μέριμνα πρὸς πρόληψιν δεινότερας καταστροφῆς, ἥς τὰς κακὰς καὶ ἀναποφύκτους συνεπείας πάντες θὰ αἰσθανθῶσι. Πολῖται λοιπὸν ἱερεῖς καὶ διδασκαλοὶ, πρέπει νὰ ἐνώσωσι τὰς προσπάθειάς των ὑπὸ τὴν πατρικὴν μέριμναν καὶ φροντίδα τῶν προϊσταμένων τῆς κυπριακῆς Ἐκκλησίας, ὅπως τεθῇ φραγμὸς εἰς τὸ ἀκατασχέτως ἐξαπλούμενον κακόν, ὅπερ ἀπειλεῖ νὰ διασαλεύσῃ ἐκ βάθρων καὶ αὐτὴν τὴν οἰκογενειακὴν ἡσυχίαν. Εἰς μόνην τὴν ἀπόπτυσιν τοῦ θρησκευτικοῦ χαλινοῦ ὀφείλεται ἡ ἀποσκορὰ κισις τῶν ἀγνῶν ἐκείνων προγονικῶν ἐθίμων, καὶ ἡ πρὸς τὸ ἐγκλημα καὶ τὴν ἐξαχρεώσιν ροπὴ. Οὐδὲν δύναται παρὰ τῷ ἀμαθεῖ λαῷ ὁ ἀνθρώπινος νόμος, ὅταν ὁ θεὸς ἀργεῖ.

Οἱ ἐκ τῶν χωρίων κατοικοῦντες εἰς πόλεις πρέπει ἕκαστος σπουδαίως νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἠθικῆς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου του βελτιώσεως, συνιστῶν εἴτε εἰς τὸν ἱερέα τοῦ χωρίου του, εἴτε εἰς τὸν διδασκαλόν, τὴν ἀνάγνωσιν θρησκευτικῶν διδασκαλιῶν, ἃς οὗτος ὀφείλει νὰ προμηθεύηται. Μικρὰ καὶ ἀσήματος δαπάνη ὑπὲρ

τοῦ ἔργου τούτου, μεγάλας καὶ σπουδαίας δύναται νὰ ἔχῃ τὰς ὠφελείας.

Πόσον ἀναγκαία εἶνε ἡ σύστασις ἐνὸς σωματοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῶν Ἀρχιερέων, τοῦ ὁποῦ σκοπὸς νὰ ᾖ ἡ ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς τοῦ ἀγροτικοῦ λαοῦ μέριμνα καὶ διηγετικὴ φροντίς! Οὐδεὶς πιστεύομεν θὰ ἤρνεϊτο τὴν ὑπὲρ τοιούτου ἀγαθοῦ σκοποῦ συνδρομὴν του, ὅσον ἀναίσθητος καὶ ἂν εἶνε, ὅσον ἀδιάφορος καὶ ἂν φαίνεται.

Ἰδοὺ ἡ προτρεπτικὴ ἐπιστολὴ τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὅστις, συναισθανόμενος τὰ ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης κακὰ, προτρέπει πάντας τοὺς δυναμένους νὰ συνεργασθῶσιν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ, πεποιθὼς ὅτι ἡ προτρεπτικὴ καὶ πατρικὴ φωνὴ του θὰ τύχῃ ἀναλόγου ὑποδοχῆς παρὰ τῶν ἀρμοδίων:—

ΣΟΦΡΟΝΙΟΣ ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ ἈΡΧΙΕΠΙ-
ΣΚΟΠΟΣ ΠΑΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Εὐλαβεστάτοι ἱερεῖς καὶ τιμιώτατοι Χριστιανοὶ τῆς Θεοσώστου Ν. Κύπρου, τέκνα ἐν Χριστῷ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη ὑμῖν ἀπασί καὶ ἔλεος, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχὴ καὶ εὐλογία.—Πάντες οἱ φρόνιμοι καὶ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ μετὰ μεγάλης θλίψεως βλέπουσι τὴν παρούσαν ἡμῶν κατὰστασιν ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν καὶ δὴ καὶ ὑπὸ θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν. Ἡ κατὰστασις αὕτη προήλθε κατὰ τινὰς μὲν ἐνεκα τῆς ἀπιστίας, τῶν διεθρίων ἰδεῶν τῶν ὑλιστικῶν θεωριῶν, κατ' ἄλλους δὲ ἐκ τῶν προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐντεῦθεν προκυψάσης, ὡς μὴ ὠφελε, θρησκευτικῆς ψυχρότητος καὶ ἀδιαφορίας. Τούτου ἐνεκεν ἄνδρες θεοσεβεῖς καὶ θεόφρονες, κληρικοὶ τε καὶ λαϊκοί, ἤρξαντο ἀπὸ πολλοῦ διαδίδοντες, διὰ διαφόρων θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν συγγραμμάτων, ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, διδασκαλίας θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς πρὸς ἀναζωπύρησιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, πρὸς διάπλασιν τοῦ λαοῦ, καὶ εὐκλειαν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀλλ' ἵνα τοιαῦτα συγγράμματα διατηρηθῶσιν ἐπὶ πολὺ καὶ κατορθώσωσι τὸν ἀγαθὸν σκοπὸν, ὃν ἐπιδιώκουσιν, ἀνάγκη νὰ ὑπάρχωσι καὶ ἀνάλογα χρηματικὰ μέσα πρὸς συντήρησιν αὐτῶν ὡς ἐκ ταύτου ἀνάγκη ἀπαραίτητος ἀποβαίνει νὰ συνδράμωμεν πάντες, κατὰ τὸ δυνατόν, εἴτε διὰ λόγων εἴτε δι' ἔργων, ὄντες βέβαιοι ὅτι συντελοῦμεν εἰς πρόληψιν ὀλεθρίων κακῶν.

Τοιαῦτα συγγράμματα περιοδικὰ μάλιστα εἰσὶ τὰ ἐξῆς: α) τὸ περιοδικὸν «Ἀνάπλασις» ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις καὶ συνταττόμενον ὑπὸ πολλῶν λογίων καὶ πολυμαθῶν ἀνδρῶν, ἐφ' ᾧ καὶ ἰσυνιστῶμεν πᾶσι τοῖς εὐποροῦσι, κληρικοῖς καὶ λαϊκοῖς, νὰ συνδράμωσι, γινόμενοι συνδρομηταί, ἐφ' ὅσον μάλιστα τὸ ἐν λόγῳ περιοδικὸν ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἐντίμον Προεδρίαν τῶν Α. Β. ὑψηλότητων Κωνσταντίνου καὶ Σοφίας διαδόχων τοῦ Ἑλληνικοῦ Στέμματος. Παρόμοιον εἶνε «Ὁ ἐξεταστής τῶν ἁγίων Γραφῶν» ὡσαύτως περιοδικόν, συνταττόμενον ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Γρ. Ζυγαρένου προϊσταμένου τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Ἐκκλησίας τῆς αὐτόθι Ἑλληνικῆς Κοινότητος καὶ τὸ περιοδικὸν τοῦτο εἶνε ἄξιον συστάσεως, ἅτε περιέχων θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν ὕλην χρήσιμον πρὸς πάντα χριστιανὸν ἐπαγγελλόμενον θεοσεβείαν. Παραπλήσια τούτοις εἰσὶ καὶ ἡ ἐν Κων)πόλει ἐκδιδομένη «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις «Σωτὴρ», καὶ ταῦτα εἶνε ἄξια συστάσεως καὶ συνδρομῆς πρὸς διατήρησιν αὐτῶν, ἅτε ὑπὸ διάφορον ἐποψὴν τὸν αὐτὸν ἀγαθὸν σκοπὸν ἐπιδιώκόντων, τὴν μόρφωσιν κλήρου καὶ λαοῦ, ἐπ' ἀγαθῷ Ἐκκλησίας τε καὶ γένους.

Πεποιθότες λοιπὸν ὅτι πολλοὶ τῶν εὐπορούντων ὁμογενῶν θέλουσι συντελέσει πρὸς τὴν διατήρησιν τοιούτων συγγραμμάτων, καὶ μάλιστα οἱ κληρικοὶ, οἱ διδασκαλοὶ καὶ οἱ γονεῖς, διατελοῦμεν ἐπευχόμενοι καὶ εὐλογούντες πάντας ὑμᾶς, δεόμενοι καθ' ἑκάστην τοῦ Δοτῆρος παντὸς ἀγαθοῦ ἵνα διαφυλάττῃ ὑμᾶς ὑγιαίνοντας καὶ εὐδαιμονοῦντας πολυετῶς. Γένοιτο.

† Ὁ Κύπρου ἐν Χριστῷ

εὐχέτης πάντων ὑμῶν.

Ἐξ Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου τῇ 20 9βρίου 1889.

Τῇ «Σάλπιγγι»

Καὶ πάλιν ἀποστάτευτα τὰ σιτηρὰ τοῦ τόπου. Διὰ τοῦ ὑμετέρου φύλλου πολλάκις ὑπερμαχῆσαντος ὑπὲρ τῆς τῶν δυστυχῶν γεωργῶν καὶ βιομηχανῶν κυβερνητικῆς ὑποσχερίσεως, ἔρχομαι νὰ διεκτραγωδήσω καὶ πάλιν τὴν ἀθλίαν τούτων κατὰστασιν, προκύπτουσαν ἀκριβῶς ἐκ τούτου ὅτι οὐδεμιᾶς ὑποσχερίσεως τυγχάνουσιν, οὐδενὸς προστατευτικοῦ μέτρου ὑπὲρ αὐτῶν ληφθέντος.

Παράδοξον ἐμποιεῖ μοι ἐντύπωσιν ὁσάκις ἀναγνώσω τὰς τῆς κυβερνήσεως ἐκθέσεις κατὰ τὰ εὐφώρα ἔτη ἐν αἷς ἀπαντάται στερεοτύπως ἡ «εὐεω» τῆς νήσου, βασιζομένη ἐπὶ τῆς πολυφορίας τοῦ ἔτους. Ὡσεὶ ὁ σίτος καὶ ἡ κριθὴ καὶ τὰ

άλλα όμωα δύναται νά χρησιμεύωσι καί ώς έδωμα εις τόν γυνάιν άγρότην, ώς υπόδωμα εις τόν άυπόδωτον γεωργόν καί ώς χορμα εις τόν πωλόν άφελέτην πόρωνα καί λοιπών. Τήν χάριν ταύτην έχουσι οι γεωργοί τών άλλων χωριών, ουχι όμως καί οι γεωργοί τής νήσου μας. διότι εις αυτόν εις ουδέν άλλο χρησιμεύουν τα σιτηρά είλη ώς τροφή. Η άναγκαιότητα συναλλαγής δι' ής ο γεωργός Αφωλών τό προϊόν του προμηθεύεται καί τών άλλων όλων ών έχει ανάγκη, δέν υπάρχει έν Κύπρῳ, διότι τό σιτηρόν είνε πάντοτε έντός τής αποθήκης του γεωργού. ουδέποτε μεταβάλλεται εις χορμα, εις τό άναγκαίον τούτο μέσον πάτης συναλλαγής, είμη έν περιπτώσει καθ' ήν ο γεωργός, κινδυνεύων νά πάθῃ δι' έλλειψιν απολύτως άναγκαίου τινός, προσπαθῇ καί εύρίσκει αγοραστήν δίδων πολύ πρᾶγμα αντί ελάχισου χρηματός. Τότε καί μόνον δύναται νά εξοδεύσῃ τό προϊόν του ο γεωργός. Έδῶ δέν ζητοῦν οι αγορασταί τόν γεωργόν, άλλ' ο γεωργός περιφέρεται, έχων τόν σάκκον επ' ώμων καί ζητῶν αγοράστήν. δι' όνομα του Θεού, καί ποῦ είνε αυτός ο αγοραστής;

—Μά λοιπόν πιθανόν νά έρωτησῇ τις του έξωτερικοῦ, τί τρώγουν οι Κύπριοι; μήπως είνε άπλοί κρεωράτοι μόνον ώς τά θηρία, ή άπλοί λαχανοφάγοι;—Οχι άπαντῶ. Οι Κύπριοι είνε παμφάγοι τρώγουν μαζή μ' όλα τά κρέατα καί καλούς σιτίους άρτους, καλά σίτινα παξιμάδια καί κουλούρια, καλά μακαρόνια καί καλά γλυκίσματα κατεσκευασμένα από καλή άλευρα, άλλα δέν έχουν τήν ανάγκην του κυρίου γεωργού, του χωριάτη, του όποιου ο σίτος καί τό άλεύρι μυρίζουν κυπριώτικο χωριολίκι. "Οχι δά! Φέρουν σιτάρι από τήν Ανατολήν καί άλευρα από τήν Αίγυπτον καί μακαρόνια από τήν Νεάπολιν καί... καί... καί... καί τό σιτάρι τής Κύπρου ᾶς σήπεται μέσα εις τās αποθήκας.

"Ω! τί έλεεινότης καί τί τρισαθλιότης καί άκόμη παραπονούμεθα χωρίς έντροπήν ότι δυστυχούμεν. Καί, ένν τό σιτάρι τής Κύπρου δέν ήρξε, δηλαδή δέν έταίριζε σήμερον μέ τόν έξευγενισμόν μας, ύπομονή! άλλα, τό δυστυχές, δύναται νά τό κάμῃς όπως θέλῃς, καί νά ῥιξε γλυκύτερον καί ευγεστότερον του ξένου, κατεδικάσθῃ όμως υπό τών συμπατριωτῶν του εις τόν διά σήφειως θάνατον.

Ήκούσθῃ ότι ή Κυβέρνησις προύκειτο νά θέσῃ ως προστατευτικόν μέτρον μικρόν τι τέλος επί τής εισαγωγῆς τών σιτηρών, καί ότι κατ' αίτησιν προς τούτο τών έν Λεμεσῶν διευθυντῶν τών θλευρομηχανῶν, σίττες μέ τούτο φαίνονται ότι τό συμφέρον τών επιδικώουσιν, έφ' κυρίως είνε τούτο συμφέρον ελλογλήρου τής νήσου, ο διοικητής τής Λεμεσῶς, όστις καθ' ᾧ μανθάνομεν ουδέποτε αγοράζει ξένην άλευρον, άλλα έχει συσχημένον εις τά χωρία καί του φέρουν κυπριακόν πρᾶγμα, (εύγε τῇ αληθείᾳ εις τόν "Αγγλον!) προσπαθῇ πολύ νά υποστηρίξῃ τήν ύπόθεσιν, άλλ' ή Κυβέρνησις άγυρωθείσα όπισθεν του «τό έμπόριον είν' ελεύθερον» άρνεῖ νά εισέρχωνται τά κοιλά του ξένου σίτου κατ' μυριάδας καί οι σάκκοι τών ξένων άλεύρων κατ' χιλιάδας καί... ᾶς μείνουν όλα έρχμα πλέον.

Καί άκόμη παραπονούμεθα ότι δυστυχούμεν!!!
Ο ὕτις.

ΔΙΑΦΩΡΑ.

Η από τινος καιρού επικρατήσασα καλοκαιρία, ήτις κακοκαιρία εἰρήσθω δια τούς γεωργούς, έκαμεν ώστε εις τινα μέρη τής νήσου, καθ' ᾧ οι γεωργοί σπείρουν

εις βρεγμένην γῆν, νά παύσωσιν οὔτοι τήν σποράν. Έν τούτοις δέν έχομεν δικαίον ν' άπελπισθῶμεν, διότι ο καιρός φαίνεται προσεγγίζων εις τήν βροχὴν καί διότι δέν ήθελομεν εἰπέτε εις μεγάλην άνάγκην τών βροχῶν.

Λέγεται ότι διά του προσεχούς Αύστριακοῦ επανακάμπτει εξ Αγγλίας ή Α. Έξ. ο Μ. Αρμοστής καί ο πρόεδρος του δικαστηρίου τής πόλεως μας κ. Μιθλεττον. Κατ' άλλους θά βραδύνῃ έτι ή έλευσις του Αρμοστού.

Ο κύριος Ουόλπωλ δικαστής Λάρνακος, προβίδασθεις εις δικηγόρον του Στέμματος άπερχεται εις τας Δ. Ινδίας. Ο κ. καί ή κυρία Ουόλπωλ είνε πρότυπα ευγενείας καί φιλανθρωπίας.

Εἰς τό χωρίον Πελένδρια καταπεστοῦσα οικία τις κατεπλάκωσεν οικογένειαν—πατέρα, μητέρα, καί υἱόν—εξ ὧν μόνος ο υἱός έτώθη. Τόν πατέρα καί τήν μητέρα ως καί δύο ζῶα έξεθαψαν νεκρούς οι προσδραμόντες κάτοικοι του χωρίου.

Η τήν παρελθούσαν Τρίτην έσπέρας παιγθεῖσα κωμωδία «Βαβυλωνία» έν τῷ καφενείῳ Βικτωρία έπέτυχε πολύ καλά, δυστυχῶς όμως τό άκροατήριον ήτο μικρόν. Τήν προσεχῇ δέ Τρίτην έσπέρας καθ' ήν θά παρασταθῇ τό ὠραῖον καί συγκινητικώτατον δράμα «ή εἰκών τής Παναγίας», μεθ' ᾧ θά παιγθῇ ή άστειοτάτη κωμωδία «πῶς θά τελειώσῃ» μεθ' ήν ο κ. καί ή κ. Λεμισ, θά άσωσιν εις διαφόρους γλωσσας, έλπίζεται ότι ή συρροή εἶσται μεγάλη, του κοινου τής πόλεως άρεσχομένου μάλλον εις δράματα. Αἱ υπό τήν διεύθυνσιν του κ. I. Β. Πετρίδου διδόμεναι αὔται παραστάσεις είνε ως εἶπέν φυλαγωγική τις προεισταγωγή εις τας από τής προσεχούς εβδομάδος άρχομένας παραστάσεις υπό του άφιχθησομένου πλήρους θιάσου.

Περίξ τής πηγῆς του νερού του χωρίου Ζωσπηγῆς υπάρχουν ὠψώματα τινά, τά όποια από τινος ήρξαντο οι χωρικοί νά καθαρίζωσιν από τά επ' αὐτῶν φυόμενα ἄγρια δένδρα καί νά τά μεταβάλλωσιν από δάση εις άγρούς, άλλ' άγρούς έννοεῖται μικράς αξίας. Παρατηρήθη όμως ότι συγχρόνως καί τό νερόν τής ὠψ' αὐτά πηγῆς από έτους εις έτος ήλαττοῦτο. Ήδη, τῇ άξιεπαίνῳ ένεργείᾳ του κ. χ' Κυριακοῦ παπα Ιωάννου, κατωρθώθη ὠστε, άλλοι μὲν νά έγκαταλείψωσι καί νά άφιερῶσωσιν εις τήν Εκκλησίαν ὅσα επί τῶν ὠψωμάτων τούτων έκαλλιέργησαν, άλλοι δέ νά τ' άρήσωσιν επί αποζημιώσει εκ του ταμείου τής Εκκλησίας, καί ὅλη εκείνη ή περιοχή τής πηγῆς του ὕδατος νά τεθῇ υπό τήν προστασίαν τής Κυβερνήσεως ως δάσος, από του όποιου ουδεις νά δύναται νά κόψῃ δένδρον. Άξιέπαινος τῇ αληθείᾳ ή πρόνοητική αὐτή

προβλῆς, διότι εάν άφινόντο ν' άπορρακρωθῶσι τά ὠψώματα εκείνα, εξαπαντος τό ὠραῖον εκείνο νερόν θα ήλαττοῦτο κατὰ πόλιν, ὥστε δέ καί θά στερευνε ῥάριν άσφαλτοῦ τούς ὁδοίους.

Καθ' ᾧ μετ' συλλογισμοῦ μανθάνομεν, παρ' ὧν πάντων άναγκαίως χωρίζονται φαίνονται έσχατοῖς μέλλουσιν τα νεαρά κοιλά νά σπῇ κατὰ τήν ἄγρια δένδρα. Πιστεύομεν ότι κατενοήθη πλέον ή χρησιμοτῆς τῶν δασῶν καί ότι δέν θά έχομεν κατὰ τέρμας τούτων έν τῷ μέλλοντι.

Από τής 2 Απριλίου 1890 καταργεῖται ή δεκάτη του βαμβακος καί βαμβακισπόρου κατὰ ψήφισθέν καί επικυρωθέν υπό τής Αναστάς νομοσχεδίου, του όποιου προτεχῶς θέλομεν κάμει περίληψιν.

Καθ' ᾧ τηλεγραφικῶς ήγγέλθη, έν τῷ προσωπικῷ του διά του προσεχούς Αύστριακοῦ αναμενομένου θιάσου συγκαταλέγεται καί ο γνωστός τοῖς Κυπρίοις άριστος ἡθοποιός κ. Ν. Καρδοβίλλης. Έν τούτοις χάριταστῇ αληθείᾳ όφείλει ή πόλις μας εις τόν άξιότ. διευθυντήν του καφεν. «Βικτωρία» κ. Ν. Λαμπῆν, όστις έμόχθησεν αὐτό τούτο καί χρήματα πολλά έδαπάνησε μεχρι τούδε, προς ὠφέλιμον τέρψιν του κοινου τής πόλεως.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

Επιχορηγήσεις Σχολείων.
Κατά τό τήν 30 παρελθόντος Σεπτεμβρίου ήλξαν δωδεκάμηρον έδόθη επιχορήγησις εις ὅλα τά δημοτικά σχολεία τών Ελλήνων κατοίκων τής νήσου λίραι στερλίναι 2,250. Κατ' έπαρχίας δέ ως εξής.

Λευκωσία	σχολεία	56	λίραι	714.
Λάρνακος	"	23	"	294.
Λεμεσῶς	"	35	"	439.
Άμμοχώστου	"	34	"	418.
Πάρου	"	19	"	207.
Κερυνείας	"	15	"	178.
έν ὅλῳ σχολεία	"	182	"	2,250.

Εἰσαγωγῇ καί εξαγωγῇ.
—Κατά τό έτος 1887—88 έγένετο εἰσαγωγῇ έμπορευμάτων εις τήν νήσον αξίας λιρῶν 374,684 (εξαίρεσει λιρ. 18,309 εις νομίσματα) καί εξαγωγῇ αξίας λιρ. 243,168 (εξαίρεσει λιρ. 41,902 εις νομίσματα) κατὰ δέ τό έτος 1888—89 έγένετο εἰσαγωγῇ εκ λιρῶν 250,490 (εξαίρεσει λιρ. 17,683 εις νόμισμα) καί εξαγωγῇ λιρῶν 239,139 (εξαίρεσει ὁμοίως λιρ. 28,842 εις νόμισμα). Κατ' έπαρχίας δέ έχει, έξηρημένων τῶν νομισμάτων, ως εξής:

Εἰσαγωγῇ.		Εξαγωγῇ.	
1888.	1889.	1888.	1889.
Λάρναξ καί			
Λευκωσία λιρ.	188,572.	137,433.	74,843.
Λεμεσῶς "	128,518.	79,280.	88,151.
Κερυνεία "	12,677.	7,205.	11,659.
Αμμόχωστ. καί			
Καρπάσιον "	13,777.	4,894.	14,228.
Πάρου "	12,594.	3,946.	11,687.
Λεύκα "	253.	49.	698.
τό ὅλον	356,375.	238,807.	201,266.

Βερολίνον 13.—Αι ημεπίσθημοι έφημερί-
δες προλέγουσιν ότι ο Πρίγκιψ Βίττιμαρ
θα επανέλθῃ εἰς Βερολίνον ὡς ἐκφωνήτης
ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ μέγαν λόγον περὶ τῆς
πολιτικῆς τῆς Γερμανίας ἐν τῷ ἀνατολικῷ
ζητήματι.

Βελγιάδιον 14.—Ἡ κυβέρνησις ὑπέβα-
λεν εἰς τὴν Σκωτίαν νομοσχέδιον περὶ
ἐπιχορηγησεως φρ. 300,000 εἰς τὸν Μιλ-
νον. Λέγεται ὅτι ἡ πλειονότης τῆς Βου-
λῆς ἀπαίτει νὰ διακηρῇ τὸ ποσὸν τοῦ-
το πρὸς τὴν Νοταλίαν.

Κωνσταντινούπολις 22.—Ὁ Σουλτάνος διέταξε ἀνά-
κριναι καὶ ἀστυρεῖν τιμωρίαν τῶν κακο-
πραγῶν τῶν Κούρδων ἐν Ἀρμενίᾳ. Ὁ
τουρκικὸς πληθυσμὸς προσετέθη εἰς τοὺς
ἀρμενίους, ὡς παραπονεθῇ κατὰ τῶν Κούρ-
δων.

Λισβὼνα 23.—Ἐπισήμως ἀγγέλλεται ἐκ
Βραυιλίας, ὅτι αἱ ἐπαρχαὶ διοργανίζονται
ταχέως. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἠβλόγησε τὴν
κυβέρνησιν.

Ἡ Βουλὴ καταρτισθεῖσα θὰ συνέλθῃ ὅτε
αἱ κυριώτεραι μεταρρυθμίσεις θὰ πορασιθεῶσι.

Κωνσταντινούπολις 23.—Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος
παρέσχεν ἀμνηστίας εἰς τοὺς Κρήτας, τοὺς
ἐνεχόμενους ἐν ταῖς ταραχαῖς ἐκτὸς ἐκεί-
νων οἵτινες διέπραξαν ἐγκλήματα.

Ρώμη 25.—Ὁ βασιλεὺς Ουμβέρτος ἐν τῷ
λόγῳ του κατὰ τὴν ἐκάρξιν τοῦ κοινοβου-
λίου εἶπεν, ὅτι χάρις εἰς τὴν συμφωνίαν
τῶν δυνάμεων ἡ εἰρήνη εἶναι ἐξησφαλισμέ-
νη ὅχι ἥτιον ὥς ὑπάρχουσι ζητήματα,
αἷτα δὲν διευθετήθησαν. Ἀνάγκη νὰ ἐνι-
σχυθῇ ὁ στρατὸς καὶ ὁ στόλος χωρὶς ὅμως
νὰ ἐπιβαρυνθῇ πολὺ ὁ προϋπολογισμός.

Ἡ περὶ ἀνακλήσεως τοῦ Σαλβ-πασσά
φρήνη δὲν ἐπεβαιώθη. Λέγεται νῦν ὅτι ἡ
πρόθεσις ὑπῆρχεν ἐν Κωνσταντινουπόλει,
ἐγκατελείφθη ὅμως, διότι δὲν εὑρέθη κα-
τάλληλος ἀντικαταστάτης. Ἡ ἑτέρα εἰδη-
σις, ὅτι κατηργήθη ἐν τῇ Πύλῃ ἐπιτροπὴ
ἐκ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἄλ-
λων ἐπισήμων προσώπων, ὡς ἐξέτασεν τὸ
ζήτημα τῆς παραχωρήσεως ἀμνηστίας, ὁ-
μοιάζει πρὸς ἀσέβητον. Ἡ ταχύτης, μεθ'
ἧς ἐργάζονται αἱ τουρκικαὶ ἐπιτροπαί, κα-
τέστη ποροϊμώδης, ἡ δὲ παραπομπὴ τοῦ
ζητήματος εἰς ἐπιτροπὴν ἀποδεικνύει ὅτι
πρόκειται νὰ διαιωνισθῶσιν οἱ διαιρέσεις, αἱ
ἐξορίαι καὶ αἱ φελακίσεις. Ἀλλ' ὡς τε, εἰς
ὁ σημεῖον κατήνησαν τὰ πράγματα, τὸ
«πλῆθυνον. Κύριε, τὸν θυμόν σου» εἶναι ἡ
ὡς ἡ ἀρίστη εὐχὴ τῶν φίλων τῆς Κρή-
της φίλων. Ἡ Πύλη ἐξ ἰδίου πταίσματος
περιήλθεν εἰς τοιαύτην θέσιν, ὥστε δὲν δύ-
νεται πλέον νὰ κυβερνήσῃ τὴν νήσον δι'
ὁπωσοῦν τοιμίμων μέσων, εἶναι δ' ἡ γαρκα-
σμένη, ἐκοῦσα ἀκουσα, νὰ ἐμμελῇ εἰς τὸ
σύστημα τῆς σκαίδας βίας, οὗ τὰς συνεπέ-
ας δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ὑποστῇ. Τούτου ἐ-
νεκεν μικρὰ πρέπει ν' ἀποδοθῇ σημασία
καὶ εἰς τὴν δηλώσιν βενναίων, ὑπουργι-
κῶν ὁργάνων, καθ' ἣν ἡ Πύλη τὴν παρα-
χώρησιν τῆς ἀμνηστίας ἀνέβαλε, διότι, ἐ-
νώπιον τῆς προκλητικῆς γλώσσης τοῦ Κ.
Τρικούπη ἐν τῇ ἀθηναϊκῇ Βουλῇ, δὲν ἠθέ-
λησε νὰ φανῇ ἐνδίδουσα εἰς πλείους.

Ὁ Ἀγγλος ἐνυπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν
Φέρνυον, ἀγορεύων ἐνώπιον δημηγύρεως
συνηθητικῶν, ἐμνήσθη καὶ τοῦ κρητικῶς
ζητήματος, οἰκοθεν ἐννοεῖται ἐν φιλοτουρ-
κῷ πνεύματι. Τὰς ταραχὰς καὶ τοὺς φόρους
ἀπέδωκεν εἰς τὰς ἐριδας τῶν δύο χριστι-
ανικῶν κομμάτων, ἐδεβαίωσε δ' ὅτι ἡ Τουρ-
κία πράττει ὅ,τι δυνατόν πρὸς εἰρήνευσιν
τῆς νήσου.

Μέχρι τοῦδε τὰ πράγματα ἐν Βραυιλία
βαλνούνιν ὁμαλῶς. Ἀλλ' ὑπάρχουσι πάν-
τοτε φόβοι ἐμφυλίων συγκρούσεων. Ἡ προ-

σωρινὴ κυβέρνησις εἰσήγαγε τὴν καθολικὴν
ψηφοφορίαν, ἐλπίζει δ' ὅτι δ' αὐτῆς θὰ
περιβῇ δημοκρατικὴ πλειονότης εἰς τὴν
Συντακτικὴν Συνέλευσιν. Ἀλλ' ὁ ἐκτετος
αὐτοκράτωρ ἔχει ἐν πολλαῖς ἐπαρχίαις ἰ-
σχυρὸν κόμμα, ἐργαζόμενον ὑπὲρ Παλινορ-
θώσεως. Πῶς θὰ ἐγκυριασθῇ ὁ Δὸρ Πέτρος
εἶναι ἐτι ἀδηλον. Ἐγγὺς τῆς Λισαβώνας
παρασκευάζει ἡ πορτογαλικὴ κυβέρνησις ὡς
κατάλημμά του τὸ μέγαρον, ἐνθα ἀπέθιγεν
ὁ πατὴρ του πιστεύεται ὅμως ὅτι θὰ προ-
τιμήσῃ τὴν ἐν τῇ νοτίᾳ Γαλλίᾳ διατριβήν.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Ο ΠΑΙΗΣ ΚΑΙ Η ΔΥΣΕΙΤΟΝΗ
(συνέχεια).

Τὰ λόγια μου ἐνκορπίζοντο εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἡ ἀγαπη-
τὴ μας διπερρόνῃ ἐμδῆκε ὡς εἰς ἄλλο σπῆτι νὰ ὑδῶθῃ. Ἐ-
βγήκεν ἔπειτα ἀπὸ ἐκεῖ μέτῃ, ἀλλὰ δὲλόν ἐλαψε νὰ μὴ
τὴν γνωρίσῃ. Ἐχασε τὸ χρώμα τῆς, ἡ κεφαλὴ τῆς ἐ-
φῆλσε ἕνα μπράτσο, τὸ στήθος τῆς σὺν νὰ μου φάνῃ ὅτι
ἔβρισκε ζῶλον, δηλ. ἀνίστητον, καὶ εἰς τὰ ὀπίσθια τῆς ἐ-
νόμισα ὅτι ἦτο συμμαζευμένο τὸ φῶμα τῆς καὶ ἐσχημα-
τίσεν ἕνα σέλλωμα ἄνωστο, ποῦ μοῦ ἐφάνῃ ὅτι ἀπὸ γυ-
ναῖκα ποῦ τὴν ἐπλάσαν ὁ Θεὸς, ἔβρισκεν ἄλλου εἶδους ζῶον.
Δὲν ἐμπόρουν νὰ τὴν βλέπω ἔτσι καὶ ἐπληρώματα χιμεσῶς
καὶ μετὰ τὸ χέρι μου ἐβύνασσα κάτω τὸ φῶμα τῆς διὰ νὰ
κεῖθῃ ἐκεῖνο τὸ σέλλωμα.—τρεῖς κόρη μου κάτω τὸ φῶ-
μα σου καὶ εἶνε συναγμένο πᾶνω τῆς εἴπα ἄλλ' ἐκεῖνη καὶ
ἡ μήτηρ τῆς ἤρχισαν τὰ χάρχχανα.—Δὲν εἶνε συναγμένο
παπποῦ εἶνε μαζιλαράκι.—Καὶ κόρη μου, ὅτι τὸ μαζιλα-
ράκι αὐτὸ θὰ σοῦ χρησιμεύσῃ διὰ νὰ καθίσῃς πύπτου, ἔ-
πρεπε νὰ τὸ δώσῃς εἰς ἕνα ἄλλο νὰ τὸ κρατῇ καὶ ὅχι
νὰ τὸ ἔχῃς ἐκεῖ δερμένον νὰ σοῦ χάνῃ τὸ σχῆμα τοῦ
κορμιοῦ. Νέα χάρχχανα ἐκάλεσαν τοὺς τελευταίους μου λό-
γους, ἐγὼ δὲ ἔμενα ἐκεῖ σὺν ζῶον τὸ ὅποιον δὲν ζεῦται
τί γίνεται γύρω του, διότι οὔτε τὸν σκοπόν τοῦ μαζιλαρι-
οῦ ἐκείνου ἠδυνήθηκα νὰ ἐνοήσω, οὔτε διατὶ ἐχάρχχην εἰς
τοὺς λόγους μου καὶ μήτηρ καὶ θυγάτηρ καὶ ὑψητέρα καὶ
μία ἄλλη ἀκόμη γειτόνισσα ἡ οποῖα ἦτο ἐκεῖ. Κατέβρυγα
λοιπὸν εἰς τὴν μέθοδόν μου, τὴν ὅποιαν ἀπὸ μικρὸς ἤκα-
λοῦθον, νὰ σιωπῶ δηλ. ὁσάκις δὲν ἐκαταλύμεθα τίποτε
καὶ νὰ περιμένω καταλλήλουτέραν εὐκαιρίαν.

Μετ' ὀλίγον ἦλθεν ὁ μέλλων ἀρραβωνιστικός, ἐμδῆκε
μέσα μ' ἕνα τρόπον ὥσταν νὰ ἐμδαίνεν ἐκεῖ μέσα ἀπὸ 10
ἐτῶν, εὖγε εἰς τὴν ἐλευθερίαν του, ἔλαμψε μαντάκων
μαζὴ μου, ἔπειτα ἤρπασε τὴν μέλλουσαν ἀρραβωνιστικὴν
του καὶ μετὰ μίαν ἄλλην μικροτέραν ἀδελφὴν τῆς ἐξήλθεν
εἰς τὸν περίπατον.

Ἐκάθησα εἰς τὸν καναπὲν καὶ ὅσταν νὰ με κατέλαθεν εἰ-
δος ὕπνου, ἐνῷ ἤμην ἔξωτος ἀπὸ τοῦ ὅποιου μ' ἐξύπνησεν
ἡ φωνὴ τοῦ γαμβροῦ μου, ἐλθόντος εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ὥραν
ἐκείνην.—Τί χαρίστη ἀφέντη; μοῦ λέγει, ἐκοιμήσου;—
Ὅχι οὐδὲ μοῦ ἐσυλλογίζομαι.—Τί πράγμα;—Ὅτι ἐσεῖς εἰ
κατακαλίτας ἀχάστε καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν στήναι καὶ τὸν
ποῦσουλαι καὶ τὸ τερόνιν, ὡς λέγουσιν οἱ ναυτικοί, καὶ
ἐξάπαντος θὰ πῆσετε ἔξω. Σὺν νὰ μοῦ φάνῃ ὅτι ἀνεστα-
νάξεν ἐλαφρὰ εἰς τοὺς λόγους μου τούτους.—Καὶ ποῖα πρᾶ-
γματα δὲν σοῦ ἤρεσαν ἀφέντη;—Υἱέ μου, σὲ παρακαλῶ
νὰ μ' ἐρωτήσῃς ποῖα πράγματα μοῦ ἤρεσαν καὶ ὅ,τι ποῖα
δὲν μοῦ ἤρεσαν, διὰ νὰ με ἀπαλλάξῃς ἀπὸ μεγάλου κο-
πον, διότι κανὲν δὲν μοῦ ἤρεσεν, καὶ καλλίτερον νὰ με ἀ-
φίνετε ἤσυχον καθὼς τὴν κουκουδάραν εἰς τὴν τρύπαν μου,
καὶ, τὸ πτηνὸν τοῦτο, εἶνε πραγματὶ τὸ σφώτερον πτηνὸν
τοῦ κόσμου διὰ νὰ μὴ συγχέεται βλέπον ἀνάποδα πρᾶ-
γματα, διὰ νὰ μὴ θυμῶνῃ βλέπον τὰ παραξένα καὶ διὰ
νὰ μὴ ἀγανακτῇ βλέπον τὰς ἀσχημίαις τοῦ κόσμου, κά-
θεται μόνον τὸ ὡς μοναχὸς, ἀσκητὴς, μακρὰν τῆς τύρβης,
μακρὰν τοῦ ὄχλου.

—Μὰ τί νὰ κάμωμεν ἀφέντη; ἡ πολιτείας αὐτὰ ἔχουσι
μοῦ λέγει.—Δὲν ἐντρέπεσαι βρε ἀδελφε νὰ μοῦ λέγῃς ὅτι
ἡ πολιτείας αὐτὰ ἔχουσι; ἡ πολιτείας τὰ ἔχουσι αὐτὰ,
ἡ τὰ μὲν τὰ σκούρια; ἡ πολιτείας σὰς λέγουσιν νὰ εὐδεύ-
ητε δι' ἀνόητα πράγματα ἀπὸ τὰ ὅποια καμμία ὠφέλεια δὲν
ἐδραίνεται; ἡ πολιτείας σὰς λέγουσιν νὰ τάχετε ὅλα ἐλευθε-
ρα καὶ ὅλα ἐκατόλυτα; ἡ πολιτείας σὰς λέγουσιν νὰ ἐκατο-
λύσετε καὶ ἐντροπὴν καὶ συστολήν; Μὰ ἂν ἡ πολιτείας σὰς
λέγουσιν τοιαῦτα, προτιμότερον φωτὰ νὰ τὰς κάψῃ, προτι-
μότερον νὰ κατοικήῃ τις μέσα εἰς τὰ σπῆλαια καὶ νὰ αἰ-
σθάνεται ὅσα τὸν ἀποδεικνύουν ἄνθρωπον, δηλαδὴ δια-
φορετικὸν ἀπὸ τὰ ἄλογα ζῶα, παρὰ εἰς τὰς πολιτείας καὶ
νὰ πλησιάζῃ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν εἰς τὰ φυσικὰ τῶν
ζῶων προτιμότερον νὰ τρώγῃ κανεὶς λάχανα μετὰ τὸν ἑ-
δῶτα τοῦ προσώπου του καὶ νὰ ἔχῃ νοῦν ἀνθρώπινον καὶ

νὰ κάμῃ ἔργα ἀνθρώπου, παρὰ νὰ τρώγῃ ἑλάναν καὶ
νὰ κατακρίνῃ καὶ γυναικάρια καὶ μετὰ τῆς ἐλευθερίας εἰς
τὰ χεῖλα καὶ τὸν ἐλευθερισμὸν εἰς τὸ στομάχι νὰ γίνετο
χαρότερος καὶ ἀπὸ ὅσων τὰ ζῶα. Εἰδὼ ἔξωσι τότε χόρτον
καὶ παρτέθουσι μετὰ μὲν τὴν προσοχὴν τὰ συστήματα ἀν-
θρώπων καὶ ζῶων καὶ μὲν διφορὰν εἰς τὸν ἄνθρωπον
ἐκτὸς τοῦ λόγου καὶ τῆς σκέψεως, εὖρον τὴν συστολήν,
καὶ ἐντροπὴν. Ἡ ἐντροπὴ μόνον εἶνε ἕκιν τοῦ ἀνθρώπου
καὶ αὐτὴ μόνον χαρακτηρίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰ ζῶα.
Ἀγαθὸν τοῦ τὴν ἐντροπὴν καὶ τότε θὰ δῇς ὅτι ἡ λογι-
κότης τοῦ καὶ ὁ ὑπερκόσμος τοῦ δὲν θὰ τὸν ἐμποδι-
σωσιν ἀπὸ τοῦ νὰ πράττῃ παρὰ τὰς τῶν ζῶων. Ἡ ἑ-
λευθερία ἔβαλε πρῶτον τὴν ἐντροπὴν ἐμπρὸς καὶ ὅταν
τὴν διώξῃ καθ' ἐλευθερίαν, τότε θὰ βασιλεύσῃ ἐκείνη μ'
ὅλας τὰς ἀδελφάς τῆς, καὶ ἐσεῖς νὰ ἦθε δοῦλοι ὑπῆκοι
μετὰ τὴν κεφαλὴν ἐσκυμμένην παντοῦ.

(ἰσχυροῦται).

Λύσις τοῦ 13 ἀνέμματος Γαστήρ—ἀσθήρ.

(Αὐτῆς οἱ κ. Ν. Γ. Μακρινίδης, Ν. Κερταλῆς, Γ. Ἐρω-
τοῦρ, Πασαούρας, Εὐγ. Ν. Ζήνωνος, Ἐκ. Λάρινκος, Ἀντ.
Ἡλῆς, Εὐκαργέλης Χατζηπαύλου, Κωνστ. Ν. Νικολαΐδης).

ΑΙΝΙΓΜΑ 14ον.

Εἶμι πόλις τῆς Ἑλλάδος παναρχαία θυμοκατῆ,
καὶ διὰ τοῦ ἡρώος μου μετὰ σημερινὸν γνωστῇ.
Ἄν τὰ γράμματα μου δὲν προστεθῶν ὡς ἀριθμοί,
βασιλέως βασιλεῶν τῆς ἀφέντης εἶμι

(Ἐκ Λευκῶν Γ. Η.).

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 10ον.

Ἄνθρωπος ἐνεργὸς κακοκέρως, εἶνε χρυσοῦν σταυρὸν, πλη-
ροῦντα ἀκριβῶς πρὸς 30, ἦντις εἶχε τὴν ἐκ πληκτῶν 30 δακτύ-
λων ἐντὸς περιεστῆν καριῶς στεργυλῆν. Ὁ σταυρὸς δὲ
συνέκλειε ἐκ 4 κενῶν ἰσοπλευρῶν τριγώνων καὶ ἀλλήλους
ἴσων, τῶν ὁποίων τεσσάραι γωνίαι (καὶ μία γωνία ἐκάστου
τριγώνου) ἦσαν κατὰ κορυφῇ. Ἐμείνησε δὲ διὰ δακτύλων
τὸν σταυρὸν (τὸ βερνὶ ἔλουν τῶν κενῶν τριγώνων), πολλή-
σας αὐτὸν πρὸς 2 σεκεῖνα ἑκατὸν δακτύλων. Ζητεῖται πό-
σων δακτύλων ἦτο τὸ βερνὶ καὶ πόσας τετράγωνας ἔλαβε.

(Ἐκ Λευκῶν Γ. Η.).

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρατικὰ παλικά	ἑλβετῶν
νέα καλὰ	140—150
δευτέραι ποιός	110—130
» ἐνισπῆναι	70—90
οἰκὴ τεύχεα 19 βιβλ. ἡ δα. τεύχ.	50
σταυρὶδες ἑσπῆναι	45—46
σταυρὶδες βενεταί	35—36
ἄλυσαι τῆς Ἀνατολῆς ὁ σκαλὸς γρ.	120
οἷτος τὸ καλὸν γρ.	18—20
κρήνη	8—11
χρυσὸν εἰς τὰς ἀποθήκας	86—88
τὸ χαιεπικὸν καντάρι.	

ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

Ὁ ὑποφανόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώ-
τας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μετὰ τὴν
Ἀλεξανδρείαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ
τοὺς λιμένας οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον
Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι'
ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ
δέχωμαι ἀμὰ νὰ τὰ καὶ ἐπιστολάς ἐξ ὅσων
χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας
ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτε-
λέσω, ταξειδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ
διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολάς δὲ μέσον τα-
χυδρομείου νὰ ἐλλῶ ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐ-
κείθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὁρον
τῶν, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πά-
σης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται
νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ.
Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμητῶν 1 Ἰουνίου 1889

Σταυρὸς Ματεΐδης.